

APARE SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET

Gazetă de știri, îndrumări, educație
naționalistă și creștinăREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
STR. D. ZAMFIRESCU Nr. 23 — FOȘANI

Inclusiv jertfa vieții!

Rândurile de mai jos n'au văzut lumina tiparului până acum. Un tânăr, care mergea înspre București, în același tren cu delegațiile de legionari, porniți de-acasă, să petreacă până la mormânt pe D-l General, ne-a dat ruptă în două o însemnare a viteazului martir Ion I. Moja, care dela începutul Mișcării Legionare a fost convins, că biruința neamului stă în toate jertfele noastre, inclusiv jertfa vieții!

„Un „boer“ bucureștean a avut îndrăzneala, zilele trecute, de a adresa părintelui diacon-monah Isichie cuvintele: „Do, oameni roșci, nu vă e rușine să zăceți aici în mândsiri, în trândăvie?“. Nerușinatele cuvinte, din nenorocire, nu sunt o excepție, ci caracteristica spiritului „boerimeii“ de azi adică al clasei dirigente actuale a poporului român, complet decăzute în întunericul necredinței, materialismului și păcatului.

Ca o hotărâtă contradicție stă însă, în fața boerimii de azi, tezaurul uimitor de valoros al acestei mândsiri!

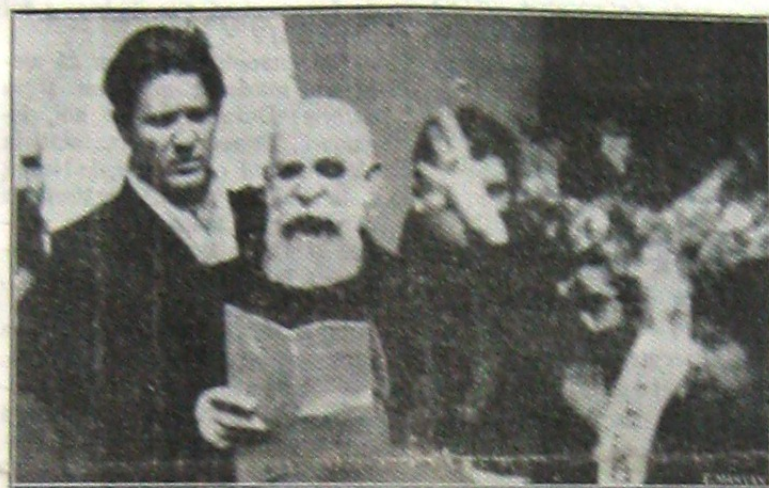
Aurul greu, minunatele filigrame sau nemaivăzutul sfânt A e r al Mitrofaniei Ureche, sunt și ele, ca și înjurătura bucureșteanului boer de azi, un simbol o caracteristică a spiritului clasei dirigente românești din luminosul Ev-Mediu pe care doar doctrinele francmasonice, cu cari am fost hrăniți în școală îl taxează drept Ev al întunerecului.

Deci: Două mentalități, două credințe două sisteme de orientare a vieții: cel de demult, al credinței într-o orânduire divină a lumii, și cel de azi al necredinței, pentru care doar timpul are valoare iar orice preocupări streine de producția economică sunt o vinovată pierdere de vreme. La unii evlavie și iubire de Dumnezeu, la ceilalți ură față de tot ce atinge divinitatea, și impertinent dispreț pt. ea.

Cu cine e adevărul, căci ei nu poate fi cu amândoi?

E nelindoios pentru noi că adevărul e cu boerimea și spiritul lui Nestor Ureche.

Cum de mai putem noi atunci trăi, azi, conduși de spiritul rădăc, care, evident, nu poate asigura viața unei națiuni, deoarece ne-

Lângă sicriul lui Hristache Solomon

În primăvara anului 1935, Generalul îndurerat peste măsură rostea lângă rămășițele pământești ale lui Hristache Solomon, credința legionară, în legătura celor morți cu cei rămași aici pe pământ, să poarte lupta pe mai departe.

Și acum îmi răsună în suflet pe cât mi le amintesc, cuvintele Generalului pline de îndrăzneală pentru vremea aceia de cruntă nebunie liberală: „**Garda dă Fier**, pierde prin Hristache Solomon cea mai puternică piatră de temelie, dar **Garda dă Fier**, nu moare, nu se zdruncină prin moartea acestui martir, ci din potrivă Garda se întărește, Garda va zdrobi și nimic pe inamici cu cât va fi mai mare numărul morților și cu cât morții vor fi mai de seamă, mai fruntași, mai de temelie!“

Aceste cuvinte au același preț și lângă sicriul D-lui General și nădăjduim că s'a implinit numărul de morți ceruți de biruința „Gărzii de Fier“ așa cum îi zicea D-nul General, deoarece în fruntea morților fruntași și de temelie a trecut însăși D-l General, căruia, întotdeauna Căpitanul ne-a spus, că nu-i putem socoti cu bună dreptate, măreția sacrificiilor făcute pentru Legiune!

sigurând „rodul viei“ o sortește „aruncării în foc și arderii“ din Sf. Evanghelie?

Trăim numai pe baza inerției trecutului!

Forțele ce se crează azi pentru pulsarea vieții noastre sunt inexistente sau absolut insuficiente.

Inerția însă e o forță limitată, ce se consumă repede. Semnele prevestitoare ale apropiatului ei sfârșit, se observă pretutindeni, și odată cu ele, se apropie sfârșitul „pieirea națională“ prevestită de V. Conta.

Ce viitor ne așteaptă deci?

Și mai ales: ce e de făcut pentru a evita acest viitor?

Un singur lucru e de făcut: a readuce din nou străvechiul izvor de forță vitală, în sufletul naștunii, a revia vremurile lui Nestor Ureche.

Toți cei ce înțeleg acest lucru, să muncească cu toate jertfele pentru opera mântuirii. Iar, dacă eforturile noastre nu vor isbuti, Dumnezeu va veni să facă El, cu forța sa invincibilă, ceea ce noi nu vom fi putut face cu toate jertfele noastre, inclusiv jertfa vieții!

† Ion I. Moja

Spre a nu se mai greș

Continuăm cu spicurile din gazetele cari au scris și au atras atenția oamenilor politici când au făcut abuzuri cu Garda de Fier, ca să ste cu atenție întrucât se pot petrece lucruri dureroase, cum de altfel s'au și petrecut!

„Cuvântul“ scria: ... „Ca un guvern de partid să aibă autoritate, alegerile să ste libere: „Au fost libere alegerile făcute pe guvernul liberal? Nu e vorba de ceea ce spune opoziția. Și tot așa nu e vorba de ce spune guvernul. E vorba de ce am văzut și știm noi. Iar noi știm între altele: că guvernul a scos din luptă o întreagă categorie de candidați, dizolvând „Garda de fier“; care era primejdia pentru guvern nu atât prin numărul voturilor — pe care nu le-ar fi rupt numai dela guvern — cât mai ales prin poliția pe care ar fi exercitat-o în timpul propagandei, al alegerilor și al despuerii scrutinului.“

Tot în vremea aceia s'au mirat zările și-au comentat prevederea D-lui Profesor Ioan Z. Codreanu, care a avut-o în legătură cu svonurile despre dizolvarea „Gărzii de fier“.

Și anume, a spus D-l Prof. într'un discurs ținut la o întrunire publică la Adjud Jud. Putna: „D-lor aud, că anumiți oameni politici umblă prin străindute și prin țară pe la marii bancheri jidani, și își iau obligația, că dacă vin ei la putere vor distruge „Garda de fier“.“

Eu îi previu și le trimit vorbă, că dacă nemșiorului Dertill l-a tremurat mâna când a tras cu chistolul în Cancelarul Austriei Dolfus, apoi la noi sunt cel puțin 10.000 de legionari cărora nu le tremură mâna și trag drept la țintă“.

Pentru această prevenire și prevedere ei s'au mirat, iar alții au protestat și au susținut

(continuare în pag. 4-a)

* Probabil că aceste însemnări au fost luate pe vreo condiție, de la Măndăstrea „Secula“ (ed. Neam).

